

РЕШЕНИЕ

№ 5779

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 13.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **11528** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 96 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ /ЗДАНС/.

Образувано е по жалба на Т. П. У. срещу Заповед № 3-2751/ 21. 10. 2020 г. на Председателя на ДАНС, с която на основание чл. 92, ал. 1, изр. първо, във връзка с чл. 90, ал. 1, т. 5, чл. 88, ал. 2, т. 4 и чл. 91, ал. 1, т. 9 и от ЗДАНС и на основание чл. 135 от ППЗДАНС, във връзка с чл. 110, ал. 1, т. 8 от ЗДАНС, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратено служебното правоотношение, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Председателят на ДАНС чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд – София град, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, приема за установено следното

от фактическа страна:

На 24. 05. 2020 г в ОДЦ на ДАНС след обаждане от дежурен в МВР била постъпила информация, че на 23. 05. 2020 г. около 19 часа в извънработно време, при 5-ти километър на автомагистрала „Х.“, в посока от [населено място] към [населено място] младши агент II степен Т. У. е управлявал моторно превозно средство – лек автомобил „М.“, модел 626, с регистрационен номер СА 0224ТВ, след концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда.

Била извършена проверка от комисия, назначена със Заповед рег. № 3-1455/ 10. 06. 2020 г., изменена със Заповед рег. № 3-1888/ 29. 07. 2020 г. на председателя от ДАНС, при която проверка било установено, че свидетели на инцидента са били гражданските лица М. Б., С. Й. и Н. А., които са подали сигнал до тел. 112. В писмени сведения пред екипа на Пътна полиция, пристигнал на място, лицата посочили, че на 23. 05. 2020 г. в интервала от 18.30 часа до 18.45 часа са пътували по АМ Х., когато са видели спрял ударен автомобил, с пострадал водач. Посочили също, че човекът, който е бил вътре в колата, е имал признаци, че е под влияние на алкохол и е признал пред тях, че е пил няколко ракии и че след като е бил блъснат на кръстовище, сам е докарал колата. При направената проверка от пристигналият на място полицейски екип за алкохол, извършена чрез техническо средство „А. Дрегер 7410+“ било отчетено количество алкохол в издишания въздух 1, 74 промила.

На Т. У. бил съставен АУАН № 209299 от 23. 05. 2020 г., за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Със заповед № 1067/ 23. 05. 2020 г. за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, временно е отнето свидетелството за управление на Т. У.. Със Заповед рег. № 229зз-979/ 23. 05. 2020 г. същият е бил задържан за срок от 24 часа на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от полицейски органи при 05 РУ при СДВР за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК.

Било образувано и ДП № 198/ 2020 г. по описа на СО при СГП за престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК. В хода на досъдебното производство била назначена съдебна химикотоксикологична експертиза, от чието заключение се установява, че концентрацията на алкохол в кръвта на Т. У. към 18. 30 часа на 23. 05. 2020 г. се прима за попадаща в интервала 2,1 – 2,5 g/L /на хиляда/.

Комисията е приема, че поведението на Т. У. е в противоречие и грубо нарушава правилата за поведение на държавните служители в ДАНС, регламентирани чл. 8, чл. 9, чл. 10 и чл. 21 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ДАНС, утвърден със Заповед рег. № 3-2904/ 12. 10. 2018 г. на председателя на ДАНС. Служителят е бил видимо пиян, в състояние, характеризиращо се на външен вид със залитане, завалено говорене, не е можел да се държи на краката си и постоянно се подпирал на мантинелата. Самият У. е заявил пред свидетелите, че е пил няколко ракии.

В протокол рег. № ЧР-2279/ 30. 09. 2020 г. комисията, извършила проверката, е квалифицирала нарушението като „тежко“, предвид факта, че У. е управлявал автомобила след употребата на алкохол с концентрация над три пъти надвишаваща максимално допустимата. Направила е извод, че с поведението си служителят, в качеството му на водач на МПС, е застрашил живота и здравето на другите участници в пътното движение и е създал предпоставки за нанасяне на имуществени вреди. В качеството му на държавен служител от ДАНС, управлявайки МПС с концентрация на алкохол в пъти над законодопустимата, младши агент Т. У. не е дал личен пример

за спазване на българското законодателство, допуснал е поведение морално укоримо и несъвместимо с етичните стандарти за поведение на държавен служител от ДАНС, в разрез с добрите нрави.

Било прието също, че с действията си Т. У. е уронил престижа на ДАНС. Деянието му е извършено на публично място и е станало достояние на широк кръг от лица, сред които служители на МВР, екип на „Бърза помощ“, служители на прокуратурата, което се отразява негативно върху доброто име и авторитета на ДАНС и води до накърняване на престижа на Агенцията.

Протокол рег. № ЧР-2279/ 30. 09. 2020 г. е докладван на председателя на ДАНС на същата дата, който е предоставил протокола за разглеждане от Дисциплинарния съвет на ДАНС, назначен със Заповед № 3-1386/ 11. 05. 2018 г.

Дисциплинарният съвет е приел решение, обективизирано в протокол рег. № ЧР-2373/ 12. 10. 2020 г. и предоставено на председателя на ДАНС на 14. 10. 2020 г. Решението съдържа становище за наличие на основание за търсене на дисциплинарна отговорност от Т. У. за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 88, ал. 2, т. 4 от ЗДАНС, а които да му бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на основание чл. 91, ал. 1, т. 9 от ЗДАНС.

С писмо, рег. № ЧР-2393/ 14. 10. 2020 г. председателят на ДАНС е поканил служителя да предостави своите обяснения в писмен вид. Обясненията на Т. У. са депозираны с писмо рег. № Ц-118/ 14. 10. 2020 г.

Административният орган не е приел за основателни обясненията на Т. У. и е направил извод, че поведението на служителя е в противоречие и грубо нарушава правилата за поведение на държавните служители в ДАНС, регламентирани в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ДАНС. Приел е също, че Т. У. е длъжен в качеството си на участник в пътното движение да се подчинява на забраната да управлява моторно превозно средство, с концентрация на алкохол в кръвта над законоводопустимата и в извънработно време. Обосновал се е също, че като държавен служител в ДАНС, е длъжен в обществения живот за пази доброто име на институцията, която представлява и да не допуска поведение, несъвместимо с добрите нрави, да насърчава хората да уважават закона и да дава личен пример за спазването на българското законодателство.

Предвид това, била издадена оспорваната Заповед № 3-2751/ 21. 10. 2020 г. на Председателя на ДАНС, с която на основание чл. 92, ал. 1, изр. първо, във връзка с чл. 90, ал. 1, т. 5, чл. 88, ал. 2, т. 4 и чл. 91, ал. 1, т. 9 и от ЗДАНС и на основание чл. 135 от ППЗДАНС, във връзка с чл. 110, ал. 1, т. 8 от ЗДАНС, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратено служебното правоотношение, считано от датата на връчване на заповедта.

В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите М. Б., С. Й., П. Н., Н. А. и П. В., които в своите показания не излагат фактическа обстановка, различна от установеното от административния орган относно извършване на деяние, свързано с употребата на алкохол по време на управление на МПС, като от свидетелските показания се установява, че жалбоподателят е бил видимо пиян. От показанията на свидетеля С. Й. се установява, че пред него жалбоподателят е заявил, че същата вечер е пил алкохол, както че редовно шофира и пие.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес в законово установения срок и против индивидуален административен акт по см. на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност- чл. 96 от ЗДАНС.

Съгласно чл. 92, ал. 1, изр. първо от ЗДАНС дисциплинарните наказания на държавните служители се налагат с мотивирана писмена заповед на председателя на агенцията. В случая, предвид длъжността, която заема дисциплинарнонаказващият орган – Председател на ДАНС е безспорно, че административният акт е издаден от компетентен орган.

Освен компетентността на органа, спазена е и формата на административния акт. Той е издаден в писмена форма, при спазване на реквизитите на чл. 92, ал. 2 от ЗДАНС.

На следващо място, спазени са сроковете по чл. 89, ал. 1 от ЗДАНС. Съгласно чл. 89, ал. 1 от ЗДАНС дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. В случая нарушението е открито на 30. 09. 2020 г., когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е запознат с резултатите от проверката на назначената комисия.

В протокола се съдържат достатъчно данни по отношение на нарушителя, неговата самоличност, както и обективните и субективни признаци на извършеното дисциплинарно нарушение. Заповедта е издадена на 21. 10. 2020 г., поради което е спазен двумесечният срок за налагане на дисциплинарното наказание.

В тази връзка, неоснователно е твърдението в жалбата, че срокът по чл. 89, ал. 1 от ЗДАНС не е спазен. Макар по делото да има данни, че сигнал за извършеното нарушение е подаден на 24. 05. 2020 г., установяването на същото е извършено след проверката на Комисията, обективирана в протокол рег. № ЧР-2279/ 30. 09. 2020 г., който на същата дата е връчен и докладван на председателя на ДАНС. Именно от този момент е открито нарушението и започват да текат сроковете по чл. 89, ал. 1 от ЗДАНС.

Според чл. 93, ал. 1 от ЗДАНС и чл. 120 от ППЗДАНС дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша привлечения към дисциплинарна отговорност или да приеме писмените му обяснения. В представената преписка са налице доказателства за дадени от жалбоподателя писмени обяснения от 14. 10. 2020 г. Изпълнена е законовата хипотеза - приемане на писмени обяснения от служителя. Смисълът на тази поредност е държавният служител да може ефективно да се защити чрез обяснения, след като е запознат с констатациите от проверката, в т.ч. като ангажира допълнително доказателства, а наказващият орган да се произнесе след цялостно и окончателно попълване на дисциплинарната преписка. Процедурата е спазена, съдът не намери да са допуснати от административния орган съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обусловят отмяната на оспорената Заповед на основание чл. 146, т. 3 от АПК.

По отношение на материалната законосъобразност на обжалвания административен акт, съдът съобрази следното:

В конкретния случай заповедта е издадена на основание чл. 91, ал. 1, т. 9 от ЗДАНС, съгласно която дисциплинарно наказание „уволнение“ се налага задължително при извършване на тежки нарушения на Етичния кодекс за поведение

на държавните служители в Държавна агенция "Национална сигурност", уронващи престижа на агенцията.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че на 23. 05. 2020 г. около 19 часа в [населено място], по автомагистрала Х., при 5-ти километър в посока от [населено място] към [населено място] е Т. У. е управлявал МПС – л.а. „М.“, модел 626 с рег. № 0224 ТВ, в нетрезво състояние. Това се подкрепя както от показанията на свидетелите, така и от доказателствата, събрани по ДП № 198/ 2020 г. по описа на СО при СГП – изготвена съдебна химикотоксикологична експертиза, от чието заключение се установява, че концентрацията на алкохол в кръвта на Т. У. към 18. 30 часа на 23. 05. 2020 г. се приема за попадаща в интервала 2,1 – 2,5 g/L /на хиляда/. В съдебното производство е представено и приложено копие от Постановление от 26. 04. 2021 г. на прокурор от Софийска районна прокуратура, от което се установява, че Т. У. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК, извършено на 23. 05. 2020 г.

Действително, по делото липсват данни, че жалбоподателят е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК. Същевременно обаче, според настоящия съдебен състав доказателствата в своята съвкупност установяват факта на управление на МПС след употребата на алкохол, като без значение е дали тази концентрация е 0,5 промила /което представлява нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП/, над 1,2 промила /което осъществява състав на престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК/ или в друго количество.

Следва да се отбележи обстоятелството, че оспрваният административен акт не е издаден на основание чл. 91, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС, съгласно чиято разпоредба дисциплинарното наказание "уволнение" се налага задължително при осъждане за умишлено престъпление от общ характер или лишаване от право да се заема държавна длъжност, поради което фактът, че Т. У. не е осъден с влязла в сила присъда за престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК са неотнормисими в конкретния случай.

Правилно административният орган е приел, че са нарушени разпоредбите на правилата за поведение на държавните служители в ДАНС, регламентирани чл. 8, чл. 9, чл. 10 и чл. 21 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ДАНС, утвърден със Заповед рег. № 3-2904/ 12. 10. 2018 г. на председателя на ДАНС /Етичния кодекс/.

Съгласно чл. 8 от Етичния кодекс държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява. Служителят следва поведение, което не накърнява престижа и доброто име на Агенцията не само при изпълнение на служебните си задължения, но и в своя обществен живот.

Разпоредбата на чл. 9 от Етичния кодекс предвижда, че държавният служител не допуска на работното си място и в обществения си живот поведение несъвместимо с добрите нрави, а тази на чл. 10 въвежда ангажимент на държавния служител да насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си.

Съгласно чл. 21 от Етичния кодекс държавният служител, независимо от неговия ранг и заемана длъжност, в качеството си на участник в пътното движение се подчинява на забраната да управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над законоводопустимата и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози по време на изпълнение на служебните си задължения, както и извън установеното работно време или по времето на ползване на разрешен отпуск.

Поведението на Т. У., обективизирано в управление на моторно превозно средство след

употребата на алкохол, безспорно представлява нарушение на посочените норми на Етичния кодекс и законосъобразно същото е квалифицирано като „тежко“.

Това е така, тъй като в конкретния случай в особено голяма степен се засягат както правилата за поведение на пътя, които следва да спазват всички граждани, застрашени са животът и здравето на другите участници в пътното движение и са създадени предпоставки за нанасяне на имуществени вреди. В качеството му на държавен служител от ДАНС, управлявайки МПС с концентрация на алкохол, жалбоподателят У. не е дал личен пример за спазване на българското законодателство, допуснал е поведение морално укоримо и несъвместимо с етичните стандарти за поведение на държавен служител от ДАНС, в разрез с добрите нрави. Предвид специфичната дейност на служителите от ДАНС и нейната обществена значимост, спрямо служителите са регламентирани правила за етично поведение, които следва да бъдат съблюдавани в най-висока степен.

Правилен е изводът в обжалваната заповед, че по този начин тежко е уронен престижът на ДАНС, тъй като поведението на служителя, изразяващо се в неспазване на законовите правила, което е извършено на публично място и е станало достояние на широк кръг от лица, пряко се отразява по силно негативен начин на обществения облик и на ДАНС.

Съдът намира, че е спазен принципът за съразмерност и е постановен административен акт в съответствие с целта на закона.

С оглед на изложеното, оспореното решение е постановено при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата против него следва бъде отхвърлена.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева, съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като при определяне на размера на възнаграждението съдът съобрази фактическата и правна сложност на делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, депозирана от Т. П. У. срещу Заповед № 3-2751/ 21. 10. 2020 г. на Председателя на ДАНС.

ОСЪЖДА Т. П. У. да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

